

i den tidligere Lagthingslov gjøres de Forandringer, som Lagthinget selv har andraget paa. Naar en æret Taler (Drejer) har meent, at der var en tilbageaaende Retning i dette Lovudkast, da troer jeg, at det, netop saaledes som det nu er fremlagt, overeensstemmende saavel med Lagthingets Mening som med en tidligere Indenrigsministers Mening, der var fuldkommen fortrolig med Forholdene paa Færøerne, — vil være en Forbedring af den Lagthingslov, som her blev vedtagen i 1852, og det under Forbehold af, at Lagthinget, saasnart det var traadt sammen, skulde afgive sin Betænkning over, hvad det deri kunde ønske forandret, hvilket det netop har gjort. Jeg maa saaledes henstille til det ærede Landsting, hvorvidt denne Sag skal fremmes eller ikke.

Da Ingen videre ønskede at ytre sig, fattedes Sagens Overgang til 2den Behandling under Afstemning og forkastedes med 32 Stemmer mod 5.

Formanden: Dermed er denne Sag afgjort.

Den paafølgende Sag paa Dagsordenen angaaer Udka st til Lov om Skibsfart og Handel paa Island. Det er ligeledes til 1ste Behandling, denne Sag foretages.

Kirck: Jeg skulde tillade mig at foreslaae, at der strax bliver nedsat et Udvalg for at undersøge denne Sag. Den er af meget stor Vigtighed for Island, og Lovforslaget indeholder en heel Deel Bestemmelser, som absolut trænge til Forandringer, og disse Forandringer ville neppe, forsaavidt jeg har sat mig ind i Sagen, kunne skee ved Vnderingsforslag, der kunde blive fremlagte ved Sagens 2den Behandling. Jeg troer ogsaa, at der i de forudgaaende Arbejder af det Udvalg, som forrige Gang var nedsat, ligger en heel Deel Materiale til Tjeneste for det Udvalg, som muligen maatte blive nedsat, og at man derfor ved Nedsættelse af et Udvalg hurtigere vil fremme Sagen end ved at lade den umiddelbart gaae over til 1ste og 2den og fremdeles til 3die Behandling.

Formanden: Det er altsaa den ærede Landsthingsmands Mening ved at foreslaae, at et Udvalg strax nedsættes, at Fortsættelsen af den første Behandling af Sagen skal udsættes? (Kirck: Ja.) Det er altsaa et formelt Spørgsmaal, som først maa afgjøres, inden man indlader sig paa Sagens Realitet. Jeg veed ikke, om Noget ønsker at ytre sig over dette formelle Spørgsmaal.

Vardenfletth: Dersom jeg havde det Haab, at denne Sag vilde kunne tilendebringes i nærværende Samling ad den Vej, som den ærede sidste Taler foreslog, skulde jeg ogsaa tiltræde dette Forslag. Jeg anseer nemlig hele det foreliggende Udka st for at være af saa indgribende Vigtighed, at det forekommer mig klart, at det ikke vil kunne tilstrækkelig drøftes uden at være gjort til Gjenstand for Behandling i et Udvalg. Men ligesom det synes paa den ene Side at være et ganske almindeligt Ønske, som vistnok ogsaa Regjeringen deler, at denne Session bliver tilendebragt saa hurtigt som muligt, saaledes synes der paa den anden Side heller ikke at være stor Sandsynlighed for, at denne Sag vil kunne blive tilstrækkeligt bearbejdet ad den Vej, som er foreslaaet, derved at et Udvalg tager den under Behandling. Det vil vistnok være høist uheldige Vilkaar, hvorunder et saadant Udvalg vil komme til at arbejde. Naar man har en temmelig sikker Udsigt til, at Sagen dog ikke kan tilendebringes, saa vil det maaskee gaae med dette Udvalgs Arbejde omtrent som med det Udvalgs, der arbejdede sidst i Toldsagen, at det kom saa vidt, at Betænkningen kunde afgives, men dog ikke blev afgiven, og altsaa vilde det hele Arbejde derved for en stor Deel blive tilintetgjort. Det kan ikke nægtes, at denne Tante maaskee vil kunne indvirke paa Sagens Behandling og Fremme. Jeg vilde derfor holde det for rettere, at denne Sag, hvis Tilendebringelse i denne Session ikke heller nu synes at være af særdeles paatrængende Nødvendighed, da den dog ikke vil kunne komme til practisk Anvendelse før ved næste Aars Skibsfart, bliver behandlet paa samme Maade som den sidste Sag, nemlig nægtet Overgang til anden Behandling. Jeg skal derfor tillade mig at foreslaae, at der ikke